

ВІД ДРУЗІВ

* * *

Три «В» Миколи Михайлуци

Друг, соратник, помагач, однодумець, добротворець. Ця група слів, як на мене, виразно розкриває і відображає сутність Миколи Михайлуци. Його вільне та інколи емоційно-«іскристе» вираження власних почуттів у спілкуванні, його комунікабельність відразу кинулася мені в очі при першому нашому знайомстві у середині 1990-х років, коли я зі старшими колегами по Інституту історії України НАНУ Євгеном Склярєнком та Юрієм Данилюком прибув до Одеси з метою вивчення архівів радянських органів держбезпеки на Півдні України.

Упродовж тривалої дружби я помітив, що щиросердя у спілкуванні з оточуючими людьми Микола Михайлуца переносить і у площину багатогранних взаємин – сімейних, родинних, суспільних, суспільно-виробничих. Щирість Миколи у різноманітних людських взаємовідносинах визначається його чистотою намірів, відсутністю «другого дна» та «корисливого» підтексту. Усі, хто упродовж багатьох років має приємність контактувати, товаришувати з М. Михайлуцею, шанують його за альтруїзм, вміння підставити плече у скрутну годину, за реальні справи.

Його кредо: «Горіти власною справою так, щоб запалювати ентузіазмом інших». Пригадую з яким запалом Микола Михайлуца в 2007 році агітував мене долучитися до реалізації масштабного історико-просвітницького проекту на Півдні України – видання історико-краєзнавчого альманаху «Південний Захід. Одесика». Завдячуючи М. Михайлуці та головному редактору журналу «Одесика» Віктору Савченку,

я упродовж багатьох років пліч-о-пліч з одеситами в якості члена редколегії часопису долучений до популяризації досліджень з історії південно-західного регіону України.

Дітищем його серця і розуму є знані далеко за межами України наукові історичні форуми, що регулярно проводяться у стінах Одеського національного морського університету. М. Михайлуца є організатором 7-ми (з 2007 р.) міжнародних наукових конференцій: «Південь України: етноісторичний, мовний, культурний та релігійний виміри». На запрошення авторитетного дослідника до Одеси регулярно приїздить науковці з Молдови, Румунії, Прибалтики, Німеччини за для публічного обговорення та наукових дискусій, присвячених історії етносів та народів Півдня України.

Невтомний краєзнавець, дослідник Другої світової війни М. Михайлуца щедро ділиться своїми знаннями зі студентами Одеського морського національного університету допомагає їм підкорити нові вершини знань, досягати омріяної мети. Творче завзяття та наукову наснагу випромінює М. Михайлуца і у колі колег по кафедрі українознавства, історико-правових і мовних дисциплін університету.

Попри шалену завантаженість на роботі М. Михайлуца знаходить час і для спілкування з друзями. Значимість дружби для Миколи дуже цінна і висока. Прикметно, що для Миколи дружба ніколи не сприймалася як певна вигода. Навпаки справжнє товаришування у розумінні Миколи базується на трьох «В»: відданість, вірність та взаємодопомога.

Дружити з Миколою Михайлуцею – це велика винагорода у моєму житті.

Олег Бажан,
кандидат історичних наук, доцент,
старший науковий співробітник
Інституту історії України НАН України,
Заслужений працівник культури України